Вдчрлочен, на, но, вдчрлочени му очитѣ-мрѣв, от дѣрла, мѣрлав гурел, гурелив в мрѣт
Вдрелемирям са, за чена когато се умлчава, и се струва че не отвца са когато и закачи мѣ-
ской, мѣлчи си и са радва, драго и. Вцѣтявасе, вдчрвявасе
Вдчрвявам се трѣвно
Вчрлей мѣсто, крошум мешъла, пушеолета, стрѣл, едим вчрлей мѣсто.
Вдавам са — Вдаден
Вчрколачам са
Вчрѣхновам са
Вчрѣхнало ми са
Вбивам, Вбит
Вдчзам
Вчраничило са — Вдях
Вчлбочявам. — Вчлбам, бявам
Вдѣтинявам са — Вдѣтинение
Вчрл
Вдивявам са

Везли го, вар. узли, зетли
В'ерило са нѣщо от ярвтя, на собата на теща; в'ерили му са чорет ѣ, калцуни ѣ
Верчо вируга верчѣка, верига
Велям, казвам. Кукош. говорим, думам, Зато вѣвем, повелѣвам. Паликария
Ведиага, от ведичѣ, тозчас, ейсега
Веще, Златарски думая, още, ёще
Велнувам, велѣя. Мусл. Паш
Велеиза, панар тъка, гория вѣлмена покривка
Велецѣ бит. кебе, когриц. губерче
Везем, на, но; шито съ свила Везаме шито с'свила на гергев.
Весалъ — ни
Веверица — верверица
Вѣсец за вѣчавание — едим вѣсец лук.
Ведро 1) ясно, 2) ведро мѣра и сл.д. — Ведрин — Ведрилак.
Ведрица 1) сѣд дервеи за носѣнѣе води и за хранѣнѣе на свиле ѣ. 2) Бост. горски
планински цвѣт. Ведьр, ра, ро
Великденчец — нче.
Ведаре подир бухера бухера ведаре и зваадиси рогове
Везмо 1) на сукмаѣ шевовет. 2) Достат. рлченик, — ица, кярта, махрама, вырзачка
Вестам; идя. алб. Веще, идя. брац. Дгол. язик.
Велведе
Вечерник, вѣтър който вѣе вечер подир залѣзванието на слѣнцето духа. 2) в. Слидух.
Вечерня, черя, Вечерям — Вечерница
Вез, ярво Вез, вяз.